

De europæiske politimesterskaber i maraton i Graz

Thorkild ved 20 km mærket. Ligger her i front af EPM.

Af Kasper Madsen, Vestegnens PI

Foto: Hans Jørgen Bach, DPIF-atletikudvalg

Fredag den 10. oktober var der kl. 09.00 mødetid i Kastrup Lufthavn for 6 håbefulde løbere (Kristian Kiær Thygesen, Claus Bæk Andrés, Poul Hartmann Mortensen, Martin Preisz Gravesen, Thorkild Sundstrup og Deres udsendte, Kasper Madsen) og 3 forventningsfyldte ledere (Hans Jørgen Bach, Morten Spanier Jensen og Ole Kjær Jacobsen) – et stærkt team. Målet var at 42,195 km (af nogle kendt som maraton-distancen) skulle tilbagelægges så hurtigt som muligt – gerne så hurtigt, at vi kunne få en medalje med. Specifikt til dette formål var den århusianske ninja, Thorkild, blevet udtaget. Med støt stigende formkurve var det bestemt ikke urealistisk, at han kunne bringe metal med hjem til Danmark.

Kl. 11.00 fløj vi fra Kastrup, og efter en mellemlanding i Berlin landede vi i det solrige og varme Graz ca. kl. 15.00. Her blev vi modtaget af østrigsk politi, hvor vi i fine uniformerede biler blev fragtet hen til udleveringen af vores startnumre. De østrigske værter forsøgte fra start at psyke os, idet de havde omdøbt vores stærkeste kort, Thorkild, til det for mig ukendte navn, Rhorkild, hvilket altså fremgik af hans startnummer. Efterfølgende blev vi kørt til vores hotel, Ramada, som lå, om ikke uden for

lands lov og ret, så pænt afsides med 15-20 km ind til Graz, i lettere blandede omgivelser med motorvej på den ene side og en sø, hvor det nærmest mindede om idyl, på den anden side.

Alle trængte til at få gang i stængerne, så efter udlevering af diverse tøj og en hurtig omklædning, begav vi os ud på en lille løbetur rundt om søen. Hans Jørgen viste sig fra sin bedste side og løb med. Det blev til ca. 6 km i roligt tempo, hvor vi bl.a. mødte et par af de lokale HA'ere, ligesom vi også fik lagt ruten gennem et nudist-område. Dette var dog ikke videre populært blandt naturisterne, da vi bevarede anstændigheden og beholdt tøjet på. En times tid senere satte vi os sultne til bords. Maden var ikke prangende, men folk blev mætte. Efterfølgende var der fri leg – nogle valgte at slappe af på hotellet, mens andre cyklede en tur. Omkring kl. 23.00 valgte de fleste at krybe til køjs - trætte efter en lang dag, der for norges vedkommende startede MEGET tidligt.

Lørdagen startede meget stille og roligt. Jeg havde heldigvis fået en roomie, der kendte kunsten at sove længe, så vi stod først op og spiste morgenmad ved halv ti tiden. Ved 13-tiden

Claus trækker en gruppe ved 10 km mærket.

Kristian led meget i varmen, men der var plads til et lille smil

var der mulighed for at komme på en tur ind til Graz, men inden vi nåede så langt, valgte de fleste af os at løbe lidt igen, ligesom vi naturligvis også skulle have fyldt depoterne op med lidt frokost. Alle med undtagelse af Kristian tog med bussen ind til Graz. Temperaturen havde efterhånden sneget sig over de 20 grader, og da Kristian havde lidt problemer med varmen, valgte han at blive på hotellet. Om det i virkeligheden var nudist-området, der trak, melder historien intet om? Inde i Graz kunne vi fra toppen af Schlossberg, som er beliggende "et godt stykke" over gadeniveau, få et fantastisk view over byen. Efter at have nydt udsigten og taget lidt billeder, gik vi ned og fandt os en lille café, hvor der blev indtaget diverse drikkevarer og fortalt lidt røverhistorier. Der var ganske enkelt meget varmt og med søndagens løb in mente, var vi fornuftige nok til at passe på vores vigtigste redskab til det formål.

Hen ad ved halv fem tiden blev vi hentet i en bus og kørt tilbage til hotellet til en hurtig omklædning, inden vi skulle til den officielle åbning og det for maraton-løbere nærmest obligatoriske "pasta-party". Thorkild var blevet udpeget som "fanebærer", så han var iført stiveste, officielle puds, mens vi andre var iklædt

det mere magelige træningstøj. Der blev taget billeder – nogle blev fotograferet mere end andre - der blev holdt taler, og endelig var det tid til at spise. Det blev dog aldrig den store oplevelse. Spaghetti og en omgang halvfesen kødsovs, hvor man fik lov at vente pænt lang tid på at få noget mad – det var ikke optimalt. Faktisk så langt fra optimalt, at de meget ambitiøse tyskere tog konsekvensen og kørte tilbage til hotellet for at spise.

RACEDAY. Alle var tidligt oppe. Kl. 06.30 var der morgenmad, og nu skulle depoterne for sidste gang fyldes op. Kulhydrater i forskellige afskyninger og i rå mængder blev indtaget, og selv om der stadig var en dejlig, løssluppen stemning, så begyndte alvoren så småt at melde sin ankomst. Senere kørte vi til startområdet, mens vi spændte kiggede mod himlen, for at se om de lovede skyer snart ville begynde at indfinde sig. Vi fik afleveret vores bagage, varmet lidt op, og de, der havde egen forplejning, fik afleveret det.

Starten gik, og Thorkild lagde sig som forventet i frontgruppen, mens vi andre 5 var mere sociale og lå forholdsvis tæt på hinanden. Desværre viste det sig, at Østrigs svar på Henrik Vold-

»

De seks løbere før start. Fra venstre mod højre: Poul, Kasper, Claus, Thorkild, Martin og Kristian.

Hele holdet. Fra venstre mod højre: Morten, Poul, Kristian, Claus, Martin, Thorkild, Hans Jørgen, Ole og Kasper

Poul, Kasper og Martin ved 10 km.

Præmieoverrækkelsen ved EPM. Thorkild til venstre på anden pladsen.

borg ikke helt kunne skaffe de lovede skyer, så hurtigt stod det klart, at det ville blive en meget varm tur. Efter ca. 3 km samledes Martin, Poul og undertegnede. Omkring 6,5 km – på vej mod vendepunkt nord, så vi, at Thorkild stadig var i frontgruppen, som kom i "modløb" i den anden side af vejen. Han fik et par opmuntrende råb med på vejen og fortsatte ufortrødent sit høje tempo. Kort tid efter vi havde vendt (efter ca. 7,5 km) så vi først Kristian og kort tid efter Claus. Det virkede alt i alt ganske lovende.

Desværre begyndte varmen stille og roligt at blive en faktor, og væskedepoterne blev flittigt frekventeret af de fleste deltagere. Desværre for Danmark og Thorkild blev mødet med de alternativt indrettede væskedepoter ikke nogen succes. Til dette løb var den personlige forplejning, i modsætning til de fleste andre steder, placeret sidst i forplejningszonen, og da Thorkild i farten ikke kunne finde sin private drikkedunk, fik han ingen energi ved hverken 20 eller 30 km, men da han ligeledes var kommet forbi vanddepoterne, fik han altså heller ingen vand, hvilket mildest talt ikke var optimalt. Længere bagude fulgte vi stadig ad på ruten. ½ maraton-splittiden passede lige efter planen, så jeg var stadig fortrøstningsfuld.

Efter ca. 22½ km måtte Poul dog kortvarigt stoppe op for at sætte chippen ordentligt fast. Dette skete i øvrigt lige efter at vi for 2. (eller 3?) gang var blevet heppet frem af Morten, Ole og Hans Jørgen, som flittigt bevægede sig rundt på ruten. Pouls uheld bragte kortvarigt undertegnede ud af fatning, hvilket skabte et lille hul op til Martin – et hul som aldrig blev lukket igen. Da vi 2. gang nåede vendepunkt nord, var jeg ca. 20 meter efter Martin. Poul var yderligere 40 sekunder efter, og Claus, som lå længere tilbage, var desværre ved at se presset ud. Kristian så jeg ikke, så jeg fik mine bange anelser på hans vegne.

Jeg løb nu alene og begyndte at få ondt af mig selv: Gelsene var ulækre og gav opkastfølelser, der var alt for varmt, begyndende krampe i læggen og mange "øde" stræk uden tilskuere. Det var MEGET HÅRDT... Heldigvis mødte jeg Hans Jørgen et par gange mere undervejs. Han prøvede på imponerende vis at opmuntre: "Det ser godt ud", "det er fandeme stærkt". Den mand er fuld af løgn... men ikke desto mindre gav det en lyst til at grave meget dybt.

Jeg fik kæmpet mig gennem de sidste km uden nogen fornemmelse om min tid, da mit ur fra start voldte kvaler. Således var »

jeg længe i tvivl om min officielle sluttid. Thorkild var kommet i mål på en flot 2. plads i politimesterskaberne og nr. 3 overall – en superflot præstation. Han kæmpede ikke blot mod varmen, men også mod ulige vilkår, idet tyskerne så stort på reglerne og leverede private drikkedunke til deres løbere udenfor forplejningen. Det er vel nærmest overflødigt at nævne, at det netop var en tysker, som vandt EPM...? Martin kom i mål med en ny PR (hvilket jeg også gjorde – det fandt jeg dog først ud af tilbage på hotellet), mens de sidste 3 vist ikke helt levede op til deres egne forventninger. Vi kom dog alle under de 3 timer, og i holdkonkurrencen blev vi samlet nummer 6, hvilket Ole gav udtryk for var tilfredsstillende.

Slidte og mørbankede tog vi tilbage til hotellet, hvor vi havde et par timer til at gøre os klar til kammeratskabsaftenen. Først var der dog uddeling af debutantnåle, til der ikke tidligere har været med til officielle arrangementer i politiregi. Inden afgang til festen valgte nogle at svømme lidt i den dejlige sø, mens andre lå på langs på hotellet. Festen med præmieoverrækkelse, spisning, dans mm. gik som den slags nu gør. Lad mig sige det på den måde, at jeg tror ikke, at mange gik tørstige fra festen.

Mandag morgen bød for de mange lettere kvæstede kroppe på en gang god solid morgenmad, inden vi stille og roligt kunne begynde at pakke sammen og gøre klar til vores hjemrejse. Inden vi nåede så langt, så kunne vi dog også nå en omgang frokost. Noget tyder på, at vi spiser hele tiden, men det er jo netop en af fordelene ved at løbe en så krævende distance – der skal meget energi til, så vi kan med god samvittighed fylde maverne.

Kl. 19.00 landede vi i Kastrup, og jeg priste mig lykkelig for, at jeg kun skulle videre til Frederiksberg. Claus, Thorkild og Hans Jørgen satte kursen mod Jylland, og Martin måtte endda vente til tirsdag, før han kunne begynde sidste etape hjem mod Færøerne.

Tilbage er der blot at sige tak for en super fed tur med nogle dejlige mennesker. Ikke alt var lige godt organiseret, men det ligger ingen danskere til last – det tilskrives udelukkende lidt svingende kvalitet på den front fra arrangørernes side.

Stor præstation af Thorkild Sundstrup

Tekst og foto Hans Jørgen Bach, Nordjyllands politi, atletikudvalget.

I perfekt sensommervej og perfekt vejr til marathon, afvikledes søndag den 12. oktober Graz marathon 2014 i den østrigske by Graz. Løbet var samtidig løb til det europæiske politimesterskab i marathon 2014. Små 1000 deltagere stillede til start, hvor 882 af disse fuldførte løbet, heraf ca. 120 betjente. Danmark stillede med 6 herrer til start, men desværre ikke nogen damer denne gang.

Der var på forhånd store forventninger til Thorkild Sundstrup, Aarhus PI, i det han 14 dage forinden deltog i H.C.Andersen halv-marathon, hvor han i imponerende stil krydsede målstregen i tiden 1:07:47.

Starten gik og Thorkild lagde sig som forventet i frontgruppen sammen med 7 andre. Thorkild havde ambitioner om at slå den danske politirekord, hvorfor han var helt fremme for at presse tempoet op, hvilket betød at gruppen blev mindre efterhånden som løbet skred frem. Thorkild løb et fantastisk flot løb og sluttede på en meget flot 2. plads i tiden 2:26:34, hvilket var 42 sekunder efter den tyske vinder - Marcel Bräutigam.

Løbet igennem var der tæt kamp mellem disse 2, hvor det først var efter 34 kilometer, at tyskeren rykkede afgørende fra Thorkild. Den tyske vinder og Thorkild blev samtidig samlet nr. 2 og 3 i hovedløbet, der blev vundet af en løber fra Etiopien i tiden 2:22:09.

Stort tillykke til Thorkild med en helt igennem enestående præstation.

Det danske hold opnåede en samlet 6.plads blandt 15 hold.

Maratonløbere søges

Maratonløbere søges til næste års nordiske politimesterskaber.

Atletikudvalget søger maratonløbere til De Nordiske Politimesterskaber på Island i august 2015.

Har du modet, evnerne og lysten til at repræsentere Dansk Politidrætsforbund ved disse mesterskaber så kontakt hurtigst mulig atletikudvalget v/ Morten Spanier Jensen, mail msj004@politi.dk eller mob. 72 58 93 60 for nærmere information om krav m.m.